

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 156/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Katarínou Kalabovou, Krasovského 13, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 185/2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu

Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 185/2005 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„1. Návrhom zo dňa 02.02.2005, doručeným na Okresný súd Bratislava II, sa navrhovatelia 1./ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ] a 2./ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ] domáhali titulom vydania bezdôvodného obohatenia, aby uvedený súd uložil odporcovi [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ] zaplatiť každému z nich 877,98 EUR (24.450,- Sk) spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 877,98 EUR od 01.01.2005 do zaplatenia. Proti odporcovi si navrhovatelia súčasne uplatnili aj právo na náhradu trov konania. Navrhovatelia svoj nárok odôvodnili tým, odporca užíval na podnikateľské účely bez právneho dôvodu pozemky, ktoré sú v ich vlastníctve.

Uvedené konanie je na Okresnom súde Bratislava II vedené pod č. k. 9 C/185/2005.

2. Podaním zo dňa 18.04.2013, doručeným súdu dňa 23.04.2013, navrhovatelia zobrali podaný návrh v celom rozsahu späť a žiadali, aby súd konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko majú za to, že sú dané dôvody v zmysle ustanovenia § 150 OSP. Odporca súhlasil so späťvzatím návrhu, avšak nesúhlasil s tým, aby súd rozhodol o trovách konania v zmysle návrhu navrhovateľov.

3. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Okresný súd Bratislava II ako príslušný súd vo veci samej vydal Uznesenie č. k. 9 C/1 85/2005-164 zo dňa 10.06.2013, v zmysle ktorého rozhodol tak, že:

Súd konanie zastavuje.

Navrhovateľka v 1. rade a navrhovateľ v 2. rade sú povinní zaplatiť odporkyni k rukám advokátky [REDAKOVANÉ] náhradu trov konania, a to každý z navrhovateľov v sume 43,90 EUR a každý z navrhovateľov náhradu trov právneho zastúpenia v sume 449,02 EUR, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

4. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podali v zákonnej lehote tak navrhovatelia ako aj odporca odvolanie, a to v časti rozhodnutia o náhrade trov konania a právneho zastúpenia.

5. Následne Krajský súd v Bratislave ako príslušný odvolací súd vydal Uznesenie č. k. 8Co/494/2013 zo dňa 19.12.2013, v zmysle ktorého rozhodol tak, že:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti mení tak, že navrhovateľka 1/ a navrhovateľ 2/ sú povinní zaplatiť odporkyni náhradu trov konania, každý z navrhovateľov vo výške 43,90 EUR a náhradu trov právneho zastúpenia, každý z navrhovateľov vo výške 537,52 EUR, k rukám právnej zástupkyne odporkyne [REDAKOVANÉ], advokátky, so sídlom v Bratislave, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Odporcyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

6. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II spis. zn. 9 C/185/2005-164 zo dňa 10.05.2013 nadobudlo právoplatnosť v časti zastavenia konania dňa 14.08.2013 a v časti náhrady trov konania dňa 26.03.2014 v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava spis. zn. 8 Co/494/2013-174 zo dňa 19.12.2013. “

V ďalšej časti sťažovateľka opisuje priebeh napadnutého konania a okolností, za ktorej bola doložka právoplatnosti na uznesení okresného súdu z 10. mája 2013 o zastavení napadnutého konania vyznačená 6. júna 2014.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ], na verejne prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/185/2005 porušené bolo.

2. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 5.000,00 EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Okrem toho sa sťažovateľka domáha, aby jej ústavný súd priznal aj úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

Zo zistenia ústavného súdu a samotnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 9 C 185/2005 bolo v časti zastavenia konania právoplatne skončené 14. augusta 2013 a v časti úhrady trov konania v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 494/2013 z 19. decembra 2013 bolo právoplatne skončené 26. marca 2014.

Keďže sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní sťažnosťou doručenou ústavnému súdu až 12. júna 2014, t. j. v čase, keď napadnuté konanie už bolo právoplatne skončené, a preto k namietanému porušovaniu označeného základného práva už nemohlo dochádzať a právna neistota sťažovateľky už nemohla trvať, ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2015

